

Conscience, Hendrik (s.a.), *De oom van Felix Roobeek*, Brussel, Lebègue & Cie.

Ik heb op woensdag 12 mei *De oom van Felix Roobeek* uitgelezen. Het verwondert mij dat dit tot zijn beste werk gerekend wordt, want mij is het ferm tegengevallen. Het eerste derde vond ik speciaal en soms zelfs erg grappig (de dikke brouwer, de mysterieuze oom, Carolus, de jeugdvrienden, de dialogen zijn zeer goed), maar van zodra de liefdeshistorie met Helena begon, vond ik het een bijzonder saai verhaal met een intrige vol beproefde ingrediënten, langdradig en onlogisch. De beproefde ingrediënten zijn die uit veel liefdeshistories: de geliefden weten niet (zeker) van elkaar of de liefde wederzijds is, er is een vermeende rivaal die voor smart en verdriet zorgt, er is de vader (in dit geval de oom) die de liefde dwarsboomt. Ik herkende het allemaal uit *Een O te veel*, waarin het naar mijn mening veel vlotter en spannender wordt verteld.

Een voorbeeld van het niet-logische. Op 211 stelt Felix (in de scène bij 'de Linde van de Heilige Kerst') vast dat Helena Geeraard niet bemint. Dat wordt voorgesteld als iets totaal nieuws dat Felix choqueert en in de war brengt. Maar op bladzijde 194 heeft Felix al van Geeraard zelf vernomen dat Helena hem niet bemint: 'Eilaas, Helena heeft geweigerd!'. Dat klopt dus niet.

De onredelijke opvliegendheid van de oom – raar dat Conscience niet schrijft 'nonkel' – is aanvankelijk grappig, maar begint op den duur toch te vervelen en maakt van die oom na een tijd een volkomen ongeloofwaardig personage. Dat geldt trouwens ook voor Felix en Margriet, want wie zou dergelijke nooit-ophoudende scheldpartijen blijven verdragen uit dankbaarheid (Felix) of eigenbelang (Margriet, die uit is op de erfenis)? De personages zijn mijns inziens stuk voor stuk ongeloofwaardig in hun slechtheid of onnozelheid.

Wat ook niet klopt, is dat Felix' nicht Margriet alles (op de toestemming voor het huwelijk na) gedaan krijgt van Jan-oom – 'Nooit had hij haar iets geweigerd' (250) – maar niettemin een beroep moet doen op Felix om Jan-oom zover te krijgen dat hij haar in zijn testament tienduizend kronen nalaat. Als ze toch alles gedaan krijgt van oom Jan, waarom doet ze hiervoor dan een beroep op Felix?

Het slot met de tegenvallende erfenis vind ik flauw, maar ik neem aan dat dat in het vervolg *De schat van Felix Roobeek* opgelost wordt. Dit boek is mij in ieder geval niet meegevallen. Hopelijk is *De schat* beter.

Philip Vermoortel
05-2021